

[Tinning]

havde jeg nær sagt, for det konservative folkeparti var jo et af de partier, som lovede højtideligt i skrift og i tale, og hvad ved jeg, at nu skulle vi sandelig nok få nogle forbedringer. Derfor må det nok have været uden større begejstring.

Der var en vis sympati for vores forslag, men man fandt det urealistisk. Ja men realismen består lige præcis stadig væk i en politisk prioritering: vil man eller vil man ikke forbedre pensionisternes levevilkår? Så tilpas kort kan det udtrykkes.

Til fru Alice Faber – som jeg ved har været nødt til at gå – skal jeg lige sige, at det ikke er rigtigt, at de 40 mia kr. ligger i statskassen. De 40 mia kr., eller noget af den størrelsesorden i hvert fald, ligger stadig væk i fonden. Men det er rigtigt, at man, siden man stoppede for indbetalingerne til pensionsfonden, har indbetalt nogle penge i statskassen, som ikke kommer pensionisterne til gode.

Til sidst skal jeg blot sige helt generelt, at dette faktisk handler om, at man i 1970 sagde til landets pensionister: nu skal I nok få nogle forbedringer fra 1976. Da man så nåede 1975, sagde man: det får I ikke alligevel, for nu skal det ikke starte i 1976, nu skal det starte i 1979. Da man nåede til 1981, vedtog man oven i købet: nu skal I slet ikke have så mange forbedringer, som vi oprindeligt har lovet jer, nu skal I have nogle mere begrænsede forbedringer. Det er nogle forbedringer, mener vi, som de burde have haft alligevel, uanset fonden – her tænker jeg på varmehjælpen. Det er den slags loven folk ting og sager, som man bagefter løber fra i samme tempo som en galophest, vi godt vil have sat en stopper for, idet vi siger, at det kan simpelt hen ikke være rimeligt. Derudover vil vi godt diskutere: kan vi på andre måder sikre, at landets pensionister får et lidt mere rimeligt liv end det, de har mulighed for at føre i dag?

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Jeg skal ikke gå ind i nogen polemik, men indskrænke mig til at give nogle faktiske oplysninger af hensyn til den videre debat og dermed måske også nogle oplysninger, man kan tage hensyn til under et eventuelt udvalgsarbejde.

Der er blevet rejst spørgsmål om, hvad vi egentlig har disponeret over i forbindelse med den sociale pensionsfond. Jeg vil gerne sige, at der jo er disponeret over det, der kaldes pensionsreformens første og anden fase.

I den første fase disponerede man over fondens midler til indførelse af en boligydelse og til forhøjelse af pensionernes grundbeløb ved, at man indregnede $\frac{1}{2}$ af pensionstilægget i grundbeløbet. Det er altså noget, der allerede er sket. Desuden til en forhøjelse af grundbeløbet til samgifte pensionister, sådan at pensionen til den gruppe blev tilnærmet pensionen til de enlige. Det var det, man brugte midlerne i første fase til.

Anden fase har man også i forbindelse med ophævelsen af de særlige indbetalinger disponeret over, og når vi regner det om til januar 1982-kroner, så har man i 1982 disponeret over 217 mill. kr. og i 1983 665 mill. kr., altså næste år. Fra 1. januar 1984 yderligere 444 mill. kr. og fra 1. januar 1985 yderligere 432 mill. kr. Det svarer til det, man allerede ved etableringen af den sociale pensionsfond regnede med skulle indgå i det, der hedder pensionsreformens anden fase, beløbsmæssigt.

Dette indebærer, at vi har gjort noget, som vi egentlig i dag retter indvendinger imod, idet disse aftaler indebærer, at vi disponerer over fremtidig produktion, som det egentlig tilkom fremtiden at disponere over. Hvorfor har vi gjort det? Det er gjort af hensyn til moralen. Det er gjort af hensyn til, at der ganske rigtigt blev skabt forventninger ved etableringen af den sociale pensionsfond i 1970, og at det ikke ville være rimeligt, selv om vi disponerer over fremtidig produktion, helt at løbe fra de forventninger, der blev skabt dengang.

Det, diskussionen i dag drejer sig om, er derimod, om vi nu skal skabe yderligere forventninger og dermed bidrage til, at man i fremtiden eventuelt kommer i en situation, hvor man ikke er i stand til at indfri dem, og derved giver grundlag for en meget berettiget harme hos fremtidens pensionister.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg har ikke i dag fundet anledning til at gå ind i hele den debat, som vi har haft for ganske kort tid siden om anden fase af den